

خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فهرمویت: ئەی نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد

له ئەبی هورهیرهوه -پرهزای خوای لیبت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فهرمویت: «ئەي نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد! بئنده که ده لیبت: ئەي پهرهردگار، چۆن سەردانت بکهه وتۆ پهرهردگار هه موو بوونه وه ره کانی؟!، پهرهردگار ده فهرمویت: ئایا نهترانی که فلان بئندهم نهخۆش بوو بهلام سەردانیت نهکرد! ئایا نهترانی ئەگەر سەردانیت بکردایه ئەوا من لهوئ بووم! ئەي نهوهی ئادهم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردنت پیم نه بهخشی! بئنده که ده لیبت: چۆن خواردنت پیبەخشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهرهردگار ده فهرمویت: ئایا نهترانی فلان بئندهم داوای خواردنت لیبت کرد بهلام پیت نه بهخشی! ئایا نهترانی ئەگەر پیت بهخشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو بهخشینەت له لای من وهرده گرت! ئەي نهوهی ئادهم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه بهخشی! بئنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبەخشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهرهردگار ده فهرمویت: ئایا نهترانی فلان بئندهم داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد بهلام پیت نه بهخشی! ئایا!»

[صه حه] [موسليم گيراوبه تبه وه]

شیکردنهوهی فهرمووده که: (ئەي نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد! بئنده که ده لیبت: ئەي پهرهردگار، چۆن سەردانت بکهه وتۆ پهرهردگار هه موو بوونه وه ره کانی!؟) واته ئەي خودا تۆ بی پیوستیت له سەردانیکردنی من چۆن سەردانت بکهه!، (پهرهردگار ده فهرمویت: ئایا نهترانی که فلان بئندهم نهخۆش بوو بهلام سەردانیت نهکرد! ئایا نهترانی ئەگەر سەردانیت بکردایه ئەوا من لهوئ بووم!) ههچ ئالۆزه که نیه له تیگه یشتنی ئەم به شەه ی فهرمووده که وبه هه مان شیوه به شه کانی تریش که هاوشیوهی ئەمه یه که پهرهردگار ده فهرمویت: (نهخۆش بووم سەردانی منت نهکرد!) چونکه مه حاله خودا نهخۆش بیت، نهخۆش بوون نیشانه ی لاوازیه، و خودای بهرز و مهزن دووره له هه موو کومو کورتی و لاوازیه که. مه بهستی (نهخۆش بوون) ی ئهولیا وبه نده ی چاکي خودایه که نهخۆش بووه، بۆیه پهرهردگار فهرمووی: (ئایا نهترانی ئەگەر سەردانیت بکردایه ئەوا من لهوئ بووم!) ونه یه فهرموو: (پاداشتی ئەو سەردان کردنه تم پیده به خشی) ههروه که له بهخشیني خواردن و ئاو فهرمووبه تی. ئەم به شەه ی فهرمووده که نیشانه ی نزیك بوونی مرۆفی نهخۆشه له پهرهردگاره، بۆیه زانیان ده لیبن: مرۆفی نهخۆش زۆر نزیك له وه ی نزاکانی وه لامبدرتته وه جا ئەگەر نزا بۆ که سیک بکات یان نزا له دزی که سیک بکات. کاتیک پهرهردگار ده فهرمویت: (ئەي نهوهی ئادهم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردنت پیم نه بهخشی!) وه کو زانراوه خودا داوای خواردن ناکات، چونکه ده فهرمویت: { وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ } [الأنعام: 14]، واته: {هه ر خوای گه وره یه پرزق و پرۆزی به بئنده کان ده به خشیت که بخۆن بهلام ئەو بی پیوسته له خواردن وهیچ شتیك ناخوات و پیوستی به خواردن نیه}، ئەو زاته ده وه له مه نده وبی پیوسته له خواردن و خواردنه وه، بهلام بئنده یه که له بئنده کانی خودا برسی بوو بهلام بئنده که ی تری که توانای هه بوو پی زانی و پی نه به خشی، خوای گه وره ده فهرمویت: (ئایا نهترانی ئەگەر پیت بهخشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو بهخشینەت له لای من وهرده گرت) واته پاداشتی ئەو بهخشینەت له لای من وهرده گرت وه کو خهزینه یه که بۆت له به هه شتدا، و چاکه ییش به ده ئەوه نده یه هه تا حهوت سه د ئەوه نده یه هه تا چه ند جارێکی زیاتریش که خودا بیهویت. و ده فهرمویت: (ئەي نهوهی ئادهم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه بهخشی! بئنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبەخشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی!) واته پیوستیت به خواردن و خواردنه وه نیه، پهرهردگار ده فهرمویت: (ئایا نهترانی فلان بئندهم داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد بهلام پیت نه بهخشی! ئایا نهترانی ئەگەر پیت بهخشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو بهخشینەت له لای من وهرده گرت!) ئەگەر که سیک داوای ئاو یان هه

خواردنه وهیه کی تری حه لالی لیت کرد نه گهر پی پی به خشیت له پیناو خوی گه وره نهوا خوی گه وره پاداشتت ده داته وه له قیامت وچاکه یش به ده نه وهنده به هه تا چند جار یکی زیاتر که خودا بیهو پت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5544>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

